

“Toeval bestaat niet”

Sien Callebaut ontdekte als nieuwkomer het geloof als bron van vertrouwen en kracht. Op haar 24ste werd ze gedoopt en gevormd in de paasnacht. Vandaag wil ze zoekende jongeren helpen die weg naar het geloof gemakkelijker te vinden.

Karen Germeys

Aangezien mijn ouders niet gelovig zijn, zelfs antikerkelijk, maar wel ruimdenkend, hebben ze ervoor gekozen me niet te laten dopen en kreeg ik op school vrijstelling van elk levensbeschouwelijk gekleurd vak. Wel hebben ze altijd gezegd dat ik zelf een keuze mocht maken. Mijn oma en tante waren wel gelovig en van hen heb ik intuïtief geleerd wie God is. Bij mijn oma ontdekte ik hoe je je beschermd kan voelen door het geloof, van mijn tante leerde ik hoeveel vertrouwen en kracht je kan putten uit het geloof, ook als het leven moeilijk loopt. Als we met de familie op reis waren, kwam ik met hen in kerken en bedevaartsoorden. Die plekken fascineerden mij op ondefinieerbare wijze.

Gegeven leven

Ik was toen de enige die geen eerste communie deed en geen voorbereiding op het vormsel volgde. En ja, wat je niet kent, dat interesseert je hé. Ik weet nog goed dat ik uitdrukkelijk koos om bij de vormselviering van mijn beste vriendin aanwezig te zijn, een viering die me sterk heeft geraakt. Daarna kwamen er ook de verhalen van gelovigen die mijn belangstelling wekten. Denk maar aan het gegeven leven van pater Damiaan of de monniken van Tibhirine: verhalen van een radicale liefde die je niet kunt begrijpen omdat ze van ‘elders’ gegeven wordt. Geleidelijk kon ik niet anders meer dan vaststellen: ‘Ik geloof’. Het is dan misschien ook geen toeval dat ik op dat moment de juiste persoon ontmoette die me vertelde over het catechumenaat als voorbereiding op het doopsel als volwassene. Ik had daar nog nooit van gehoord, hoewel ik soms probeerde via internet iets op te zoeken over het geloof of naar een viering in de parochie ging. Die weg naar het doopsel en het vormsel, samen met andere volwassenen, waren een mooie ervaring. Maar er werden vragen gesteld waar ik nog nooit bij had stilgestaan. Het maakte mij er bewust van dat mijn geloof nog kinderlijk en intuïtief was.

Samuël

Ik vind dat ik pas na mijn doopsel het geloof echt heb leren kennen, door elke week naar de eucharistie te gaan, in te groeien in een gemeenschap en andere gelovigen te ontmoeten. Ook de lessen aan het Hoger Diocesaan Godsdienstinstituut in Gent hebben een belangrijke rol gespeeld. Vorming is belangrijk om te beseffen waarin je eigenlijk gelooft. In de lessen vond ik de uitdrukking en de achtergrond van wat ik zonder het te begrijpen, altijd al had aangevoeld. Een andere belangrijke inbreng kwam vanuit het Samuëlproject dat me net op dat moment als mogelijkheid in de schoot werd geworpen. Gedurende die acht maanden leerde ik in de eerste plaats dat de Bijbel niet alleen, zoals ik vroeger dacht, een boek is met bijzondere verhalen. Nee, het gaat over mijzelf, het is een Woord dat tot mij spreekt en mij iets te zeggen heeft. Maar Samuël leerde me ook dieper na te denken over de keuzes die ik maak.

“De clichébeelden over de kerk moeten dringend verdwijnen”, vindt Sien Callebaut. © Maîtrise

Ondertussen werk ik voor IJD Jongerenpastoraal Vlaanderen als verantwoordelijke voor de communicatie. Zelf heb ik IJD als jongere uiteraard nooit gekend. Was het maar zo geweest! Ik wil daarom graag meewerken om de bekendheid van IJD te vergroten. Ik geloof dat we iets unieks te bieden hebben aan zoekende en gelovige jongeren. Onze activiteiten en groepsreizen geven hun de kans iets van God te ontdekken en hun geloof te verdiepen. Er zijn zoveel mogelijkheden tot communicatie vandaag, waarom zou het evangelie dan niet mogen klinken? De kerk zal daar stevig op moeten inzetten. De clichébeelden moeten dringend verdwijnen en dat gaat het best op basis van persoonlijke en authentieke getuigenissen. Tegenover het beeld van een onverdraagzame kerk mogen de verhalen staan van de

liefdevolle gemeenschap die zij ten diepste is en waar iedereen welkom is, wie je ook bent. Dan zullen mensen die het geloof minder goed kennen misschien vol verwondering kunnen zeggen: ‘Zie hoe zij elkaar liefhebben!’

Roeping tot liefde

Ik kan dankbaar terugblikken op de weg en de mensen die mij gegeven werden: dan denk ik toch altijd weer dat toeval niet bestaat. Op dit moment heb ik het gevoel dat ik ben waar ik hoor te zijn. In mijn werk, in mijn relatie en mijn engagementen. Ik ben betrokken in de parochie als lector en als catechist. Ik mag jonge mensen begeleiden op hun weg naar dat mooie sacrament dat ik zelf intens heb mogen ervaren. Ik wil hen laten voelen dat het meer is dan een overgangsritueel of een cadeautjesfestijn. Ik worstel wel eens met de vraag of ik niet meer zou moeten doen, zoals onze jongeren die zich vrijwillig inzetten voor vluchtelingen, de Ark en op zoveel andere plaatsen. Ik geef veel tijd en energie aan mijn vriend en mijn familie, dat is voor mij het allerbelangrijkste. Thérèse van Lisieux leert ons dat ook de ‘roeping tot liefde’ zeer veeleisend kan zijn. Het is toch mooi om te zien hoe de verschillende charisma’s binnen de kerk elkaar aanvullen en nodig zijn. We kunnen niet zonder elkaar.” III

Bio

Sien Callebaut (29) is afkomstig uit Ninove, studeerde taal- en letterkunde Frans en Spaans aan de UGent en volgde de opleiding aan het Gentse Hoger Diocesaan Godsdienstinstituut om rooms-katholieke godsdienst te mogen onderwijzen. Ze is communicatieverantwoordelijke voor IJD Jongerenpastoraal Vlaanderen.

In die functie reisde ze mee naar Panama voor de Wereldjongerendagen (WJD): “We werden daar echt aangemoedigd om onze roeping tot liefde waar te maken. Onbeschrijfelijk hoeveel ervaringen en ontmoetingen een blijvende indruk nalaten. De WJD is niet zoiets als een reis of een festival. Het is een omvormende ervaring die je doet groeien in geloof, hoop en liefde. Paus Franciscus riep ons op moed te tonen en vooruit te gaan: ‘Gods liefde wacht niet op het zogenaamd ideale moment. Gods tijd maakt elke situatie en plaats geschikt. Jullie zijn niet de “morgen”, de “intussen”, maar de “nú” van God’. Dat zijn woorden om naar te leven!”

